

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΠΟ ΑΜΟΙΒΕΣ

Αριθμός απόφασης

343 / 2019

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Έλλη Σταματάκη και τη Γραμματέα Σοφία Μουζακίτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 21^η Μαρτίου 2019 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

Δικηγόρου, κατοίκου Αθηνών (οδός ..., αρ.), άλλως ..., Αττικής (οδός ..., αρ.), ΑΦΜ ..., Δ.Ο.Υ. ..., ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως.-

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: α)

... του ... και β) ... κατοίκων αμφοτέρων ... Αττικής (οδός ..., αρ.), οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Ανδρέα Μασσακά (ΑΜΔΣΑ: 34739).-

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 1-11-2018 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αύξοντα αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2018, της οποίας ορίστηκε η δικάσιμος της 10^{ης}/1/2019 που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.-

Κατά τη δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα εκτίθενται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.-

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά το άρθρο 22 ΚΠολΔ «Κατά τόπον αρμόδιο είναι το Δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου, έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά», ενώ κατά το άρθρο 622Α παρ. 1 του ίδιου Κώδικα «Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, και άμισθων δικαστικών επιμελητών μπορούν να εισαχθούν και στο Δικαστήριο του τόπου όπου είναι διορισμένοι». Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι η κατά τόπον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου (Ειρηνοδικείου ή Μονομελούς Πρωτοδικείου) για την εκδίκαση διαφορών από αμοιβές για την παροχή εργασίας, καθορίζεται βασικά κατά τις γενικές διατάξεις, δηλαδή βάσει της νόμιμης γενικής δωσιδικίας του εναγόμενου (άρθρο 22 ΚΠολΔ). Πέρα όμως από το Δικαστήριο αυτό, η δεύτερη από τις προαναφερθείσες διατάξεις (622Α παρ. 1 ΚΠολΔ) καθιερώνει για κάθε μία από τις κατηγορίες των αναφερομένων σ' αυτή προσώπων, ειδική διαδικασία, η οποία είναι συντρέχουσα (ΑΠ 1479/1984, Δνη 85, 646, ΕφΠειρ 646/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Έτσι για τις διαφορές για αμοιβές, αποζημιώσεις και έξοδα δικηγόρων, παρέχεται στον ενάγοντα η ευχέρεια εισαγωγής της αγωγής του και στο Δικαστήριο του τόπου όπου είναι διορισμένος, τόσο υπό το άρθρο 180 του προισχύσαντος Ν.Δ. 3026/1954 «Περί του Κώδικος περί Δικηγόρων», που καθιέρωνε τη δωσιδικία αυτή (σημειωτέον ότι η δωσιδικία του τόπου κατοικίας του ενάγοντος Δικηγόρου, που περιλαμβανόταν στο ανωτέρω άρθρο, έχει ήδη καταργηθεί με το άρθρο 9 παρ. 1 του Εισ.Ν.ΚΠολΔ), όσο και υπό το άρθρο 86 του πλέον ισχύοντος ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων», που ακολουθούν παρόμοια διατύπωση σχετικά με τον καθορισμό της τοπικής αρμοδιότητας. Εξάλλου, η καθ' ύλη και η κατά τόπον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου αποτελούν διαδικαστικές προϋποθέσεις της δίκης και ο ενάγων βαρύνεται με την επίκληση (άρθρο 216 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ) και την απόδειξη των στοιχείων εκείνων που θεμελιώνουν την υλική και τοπική αρμοδιότητα, την οποία το Δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως (άρθρο 46 ΚΠολΔ).-

Με την κρινόμενη αγωγή του, κατ' ορθή εκτίμηση αυτής, ο ενάγων, δικηγόρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, εκθέτει ότι προέβη, για λογαριασμό των εναγομένων- εντολέων του, σε διαδικαστικές και εξώδικες ενέργειες, όπως περιγράφονται στο υπό κρίση αγωγικό δικόγραφο, δυνάμει ταυτόχρονης προφορικής συμφωνίας μεταξύ τους να του καταβάλουν οι εναγόμενοι- εντολείς του, ως αμοιβή, το συνολικό ποσό των 5.000 ευρώ, σε περίπτωση ευνοϊκής έκβασης της υπόθεσής τους και συγκεκριμένα μόλις ο ίδιος ο ενάγων κατάφερε να επιτύχει, με τη συμφωνηθείσα εργασία του, την επιστροφή στους εναγομένους των αχρεωστήτως καταβληθέντων χρημάτων τους, ύψους 65.668,91 ευρώ, από το Δήμο . Ότι παρά τις αιτιάσεις του, οι εναγόμενοι ουδέποτε του κατέβαλαν τα συμφωνηθέντα, πλην του ποσού των 200 ευρώ, προφασιζόμενοι την ανυπαρξία σχετικής συμφωνίας. Ότι, αρνούμενοι τα συμφωνηθέντα, οι εναγόμενοι υποβάθμισαν τις δικαστικές και εξώδικες ενέργειες του ενάγοντος και εκμηδένισαν την προσπάθεια που ο ίδιος, ως δικηγόρος τους, κατέβαλε προς το συμφέρον της υπόθεσής τους, σε βάρος του προσωπικού και επαγγελματικού του χρόνου. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά των εναγομένων συνιστά προσβολή της προσωπικότητάς του, της υπόληψής του και του επαγγελματικού κύρους του, αντίθετη προς τα χρηστά ήθη και την καλή πίστη. Με βάση το ιστορικό αυτό ο ενάγων, ζητεί, κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αιτήματος της αγωγής του περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, με προφορική δήλωση ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου, να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να του καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, το ποσό των 4.800 ευρώ, πλέον του ποσού των 1.152 ευρώ ως ΦΠΑ 24%, ως δικηγορική αμοιβή, καθώς και το ποσό των 5.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, νομιμοτόκως από 27/12/2018, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Επικουρικώς δε ο ενάγων ζητεί τα ανωτέρω με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού. Η αγωγή με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, παραδεκτά φέρεται προς εκδίκαση στο Δικαστήριο αυτό, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 1α, 622Α παρ. 2 του ΚΠολΔ), σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μερίζονα σκέψη της παρούσας και απορριπτομένης ούτω του σχετικού ισχυρισμού των εναγομένων περί τοπικής αναρμοδιότητας του παρόντος Δικαστηρίου,

εισάγεται δε κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και δη των διαφορών από αμοιβές [άρθρα 591 επ, 614 αρ. 5, 622Α του ΚΠολΔ, όπως αυτά αντικαταστάθηκαν μεταξύ άλλων σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α'87/23-7-2015) και ισχύουν για τα κατατιθέμενα από τις 1-1-2016 ένδικα μέσα και αγωγές σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο ένατο παρ. 2 του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α'87/23-7-2015)]. Ειδικότερα, όσον αφορά στον ισχυρισμό του πληρεξουσίου δικηγόρου των εναγομένων περί τοπικής αναρμοδιότητας του παρόντος Δικαστηρίου, λεκτέα τα ακόλουθα: Σύμφωνα με τον άρθρο 86 του Ν. 4194/2013 «Οι διαφορές ανάμεσα στον δικηγόρο ή καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους του και εντολέα του ή καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους του, σχετικά με τις δαπάνες και την αμοιβή του δικηγόρου, καθώς και οι απαιτήσεις από πάγια περιοδική αμοιβή και αποζημίωση, υπάγονται στην ειδική διαδικασία των διαφορών από αμοιβές για την παροχή εργασίας και εκδικάζονται από το δικαστήριο της έδρας του δικηγόρου, ανεξάρτητα από το αντικείμενο και την ύπαρξη ή μη γραπτής συμφωνίας». Το άρθρο αυτό δεν θεμελιώνει, κατά την άποψη που υιοθετεί το παρόν Δικαστήριο, αποκλειστική δωσιδικία των δικαστηρίων (Ειρηνοδικείο, Πρωτοδικείο κ.λ.π.) της πόλης των Αθηνών, όπου εδρεύει ο ενάγων δικηγόρος, αλλά μόνο συντρέχουσα δωσιδικία, λαμβανομένης υπόψη και της διάταξης του άρθρου 622Α παρ. 1 ΚΠολΔ. Η διατύπωση της τελευταίας αυτής διάταξης, η οποία είναι νεότερη, θεμελιώνει συντρέχουσα δωσιδικία και δυνάμει του Ν. 4335/2015 τέθηκε σε ισχύ σε χρόνο μεταγενέστερο της έναρξης εφαρμογής του Ν. 4194/2013, ήτοι από 1-1-2016. Όσον αφορά στον ισχυρισμό των εναγομένων περί έλλειψης παθητικής νομιμοποίησης της δεύτερης εναγομένης συζύγου τούτος τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος. Ειδικότερα, για τη νομιμοποίηση των διαδίκων αρκεί η επίκληση στο αγωγικό δικόγραφο ότι ενάγων και εναγόμενος είναι υποκείμενα της δίκης και συγχρόνως παρατίθενται από τον ενάγοντα περιστατικά που θεμελιώνουν το σχετικό ισχυρισμό, όσον αφορά στον εκάστοτε εναγόμενο. Η μη απόδειξη δε αυτών των περιστατικών συνεπάγεται την απόρριψη της αγωγής ως ουσία αβάσιμης και ουχί ως παθητικά ανομιμοποίητης. Εν προκειμένω, στην ένδικη αγωγή, ο ενάγων ιστορεί ότι πραγματοποίησε το έτος 2015 επαγγελματική συνάντηση και με τους δύο εναγόμενους, στην οικία αυτών, οι οποίοι του έδωσαν την περιγραφόμενη εκεί εντολή και αμφότεροι του δήλωσαν ρητώς ότι εάν και αμέσως μόλις ο ίδιος επιτύγχανε την επιστροφή των χρημάτων τους από το Δήμο θα

30

343

Φύλλο της υπ' αριθμ. /2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

(Διαδικασία διαφορών από αμοιβές)

ελάμβανε από αυτούς, ως αμοιβή, το ποσό των 5.000 ευρώ. Συγχρόνως δε και οι δύο εναγόμενοι ήταν εκείνοι, κατά τα ιστορούμενα στην αγωγή, που αρνήθηκαν την ύπαρξη της αξίωσης του δικηγόρου ενάγοντος και προσέβαλαν, κατά τους ισχυρισμούς του τελευταίου, την προσωπικότητά του με τη συμπεριφορά τους. Για τους ανωτέρω λόγους, υφίσταται η απαιτούμενη θεμελίωση της παθητικής νομιμοποίησης της δεύτερης εναγομένης, κατά το στάδιο της έρευνας των διαδικαστικών προϋποθέσεων των δίκης, η αλήθεια δε ή μη αυτής θα κριθεί, μεταξύ άλλων, κατά το χρόνο της κατ' ουσίαν διερεύνησης της υπόθεσης. Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή είναι ορισμένη, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών των εναγομένων, ως περιέχουσα με πληρότητα τα στοιχεία που προβλέπονται στα άρθρα 118 επ. και 216 επ. ΚΠολΔ, ήτοι: α) τη συμφωνία περί εντολής και το αντικείμενο αυτής, με καθορισμό έστω γενικό του πλαισίου της εντολής, β) το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής, γ) την εκτέλεση της εντολής αυτής με την ενέργεια των αναγκαίων, για τη διεκπεραίωση της ανατεθείσας υπόθεσης, δικαστικών και εξώδικων πράξεων μέχρι περάτωσης, καθώς και δ) το σαφή όρο της συμφωνίας ότι σε περίπτωση μη επιτυχημένης έκβασης της υπόθεσης, εν προκειμένω στην περίπτωση που οι εναγόμενοι δεν θα εισέπρατταν πίσω το χρηματικό ποσό που ο Δήμος Κηφισιάς τους είχε κατασχέσει αναγκαστικώς, ο δικηγόρος δεν θα λάμβανε οποιαδήποτε αμοιβή. Ο τελευταίος αυτός όρος συνάγεται ρητώς, προς άρση κάθε αμφιβολίας, από το περιεχόμενο της κρινόμενης αγωγής, στην οποία ο ενάγων ιστορεί ότι η αμοιβή του θα ήταν απαιτητή εφόσον και αφ' ης στιγμής πληρωθεί η ανωτέρω αναβλητική αίρεση και μόνον τότε. Είναι δε νόμιμη η υπό κρίση αγωγή, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 60 (εργολαβικό δίκης) και 75 παρ. 2, Ν. 4194/2013, απορριπτομένων των ισχυρισμών των εναγομένων περί του αντιθέτου, λόγω επικαλούμενης ακυρότητας της επίδικης συμφωνίας εργολαβίας δίκης, εξαιτίας έλλειψης εγγράφου μεταξύ των διαδίκων εν προκειμένω. Τούτο δε συμβαίνει για τους εξής λόγους: α) αφενός διότι η υπόθεση των εναγομένων που ο ενάγων δικηγόρος ανέλαβε να διεκπεραιώσει ήταν η επιστροφή στους πρώτους χρηματικού ποσού, ως αχρεωστήτως καταβληθέν (αναγκαστικώς κατασχεθέν), από το Δήμο και δεν αφορούσε μόνο σε συμφωνία περί αμοιβής δικηγόρου εξ αναγκαστικής

απαλλοτρίωσης κατά την ειδική διαδικασία προσδιορισμού τιμής μονάδος και αναγνώρισης δικαιούχου, ασχέτως εάν μία από τις διαδικαστικές πράξεις του διενεργήθηκαν από τον ενάγοντα, στο πλαίσιο της εντολής, ήταν και η άσκηση πρόσθετης παρέμβασης για λογαριασμό των ήδη εναγομένων σε δίκη με τέτοιο περιεχόμενο και β) αφετέρου διότι, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση Ν. 4194/2013 (Κεφάλαιο ΣΤ- Αμοιβές και Θεσμοί Κοινωνικής Αλληλεγγύης), ο γραπτός τύπος κάθε συμφωνίας για αμοιβή μεταξύ δικηγόρου και εντολέα είναι αποδεικτικός και ουχί συστατικός, άνευ εξαίρεσης στην περίπτωση του εργολαβικού δίκης των περιπτώσεων της παρ.1 άρθρου 60 Ν. 4194/2019. Κατά συνέπεια, κατά την άποψη του παρόντος Δικαστηρίου, που προκρίνεται ως ορθότερη, η υποχρέωση τήρησης του έγγραφου τύπου υπό το ισχύον καθεστώς του Ν. 4194/2013 (άρθρο 60 παρ.1), ουδόλως γενικεύεται και ουδόλως καταλαμβάνει κάθε συμφωνία περί εργολαβίας δίκης ή εξώδικων ενεργειών. Η κρινόμενη αγωγή δε βασίζεται και στις διατάξεις των άρθρων 340, 345, 346, 361, 713 επ. ΑΚ σε συνδυασμό με άρθρ. 176, 907, 908 παρ. 1 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο τυγχάνει απορριπτέο ως μη νόμιμο, γιατί η εκτιθέμενη στην αγωγή οφειλή στον ενάγοντα, εκ μέρους των εναγομένων, της επίδικης αμοιβής, και αληθής υποτιθέμενη, δεν συνιστά αδικοπραξία των τελευταίων, δεδομένου ότι η μόνη η αθέτηση προϋφιστάμενης ενοχής, ήτοι η άρνηση καταβολής συμφωνημένης δικηγορικής αμοιβής δεν συνιστά παράνομη και υπαίτια πράξη και συνακόλουθα αδικοπραξία. Ειδικότερα, εφόσον θεωρηθεί ότι η αγωγή έχει ως βάση αδικοπραξία των διατάξεων των άρθρων 57, 919 ΑΚ, η συμπεριφορά που περιγράφεται στο αγωγικό δικόγραφο από πλευράς των εναγομένων, ήτοι η άρνηση τους καταβολής αμοιβής του ενάγοντος, με την πρόφαση ότι ο Δήμος τους όφειλε και το επιπλέον ποσό των 20.184,12 ευρώ, ουδόλως στοιχειοθετεί συμπεριφορά αντίθετη στην κοινωνική ηθική και στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου, με δόλιο σκοπό ζημίας του ενάγοντος και συνακόλουθη προσβολή της επαγγελματικής του υπόστασης. Τέλος, η επιχειρούμενη να θεμελιωθεί στις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού (904επ ΑΚ) επικουρική βάση της αγωγής, η οποία στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται και η κύρια βάση, τυγχάνει μη νόμιμη, γιατί η ως άνω αξίωση, λόγω του επιβοηθητικού της χαρακτήρα παρέχεται στο δικαιούχο όταν αυτός δεν έχει καμία άλλη αξίωση για την ικανοποίησή του, προϋπόθεση, όμως που δεν συντρέχει στην

4^ε

φύλλο της υπ' αριθμ. 343 /2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

(Διαδικασία διαφορών από αμοιβές)

προκειμένη περίπτωση κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή. Επομένως, η κρινόμενη αγωγή πρέπει, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.-

Από την υπ' αριθμ. 2019 ένορκη βεβαίωση του ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αμαρουσίου (Κηφισιάς) Αθανασίας Τσάλα του Κωνσταντίνου, κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Εφετείου Πειραιά Δημητρίου Χρυσικόπουλου, καθώς και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, λαμβανόμενα υπόψη είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία αναφέρονται παρακάτω, χωρίς να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων τυγχάνει δικηγόρος, διορισμένος στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών. Σχετικά με την επίδικη υπόθεση, προ της γνωριμίας και της συνεργασίας των διαδίκων έλαβαν χώρα τα κάτωθι πραγματικά περιστατικά, τα οποία άπαντες συνομολογούν. Ειδικότερα, ο , αποκλειστικός κύριος, νομέας και κάτοχος ενός (1) οικοπέδου, κειμένου εντός σχεδίου πόλης της πρώην Κοινότητας , μετά Δήμου και ήδη Δήμου , στο Ο.Τ., που περικλείεται από τις οδούς Σπάρτων, και όριο με την εκτός σχεδίου περιοχή, στην περιοχή βάσει του από 17-03-1959 διατάγματος(ΦΕΚ 61 Δ'30-03-1959), συνοδευόμενου και από το σχετικό κτηματολογικό διάγραμμα ρυμοτομίας, με πρόσωπο στην οδό αρ. , εμβαδού 1458,97 τετραγωνικών μέτρων, το οποίο εμφανίζεται με τα κεφαλαία αλφαβητικά γράμματα Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Α στο από Αυγούστου 1988 τοπογραφικό διάγραμμα του Πολ. Μηχ. Νικολάου Λογοθέτη, το προσαρτημένο στην υπ' αριθ. 4537/1988 πράξη σύστασης χωριστών και ανεξάρτητων ιδιοκτησιών της Συμβολαιογράφου Αθηνών Μαρίας Γιαννακοπούλου- Δημητράκη, , και ορίζεται κατά το διάγραμμα αυτό ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ σε πλευρά Β-Γ προσώπου μέτρων 45,25 με την οδό

Αμαρυλλίδος, ΔΥΤΙΚΑ σε πλευρά Α-Θ μέτρων 21, 01 και πλευρά Η-Ζ μέτρων 2,70 και πλευρά Ε-Ζ μέτρων 21,06 με ιδιοκτησία προηγούμενα Ελένης Βλαχάκη και μετά αγνώστων, ΒΟΡΕΙΑ σε πλευρά Α-Β- μέτρων 35,62 με ιδιοκτησία αγνώστων και ΝΟΤΙΑ σε πλευρά Ε-Δ μέτρων 28,49 με ιδιοκτησία αγνώστου και σε πλευρά Θ-Η μέτρων 4,27 με ιδιοκτησία πρώην Ελένης Βλαχάκη και μετά αγνώστου, με την αμέσως ανωτέρω υπ' αριθ. 4537/1988 πράξη της Συμβολαιογράφου Μαρίας Γιαννακοπούλου-Δημητράκη, που μεταγράφηκε νόμιμα στα οικεία βιβλία μεταγραφών του Δήμου Αμαρουσίου στον τόμο 244 και α.α. 58, υπήγαγε το άνω οικοπέδο του, και τις κατοικίες που θ' ανεγερθούν σε αυτό, στις διατάξεις του ν. 3741/29, όπως συμπληρώθηκε με τον ν. 1024/71, και τα άρθρα 1002 και 1117 του Αστικού Κώδικα, συνέστησε επ' αυτού δύο(2) αυτοτελείς, χωριστές, ανεξάρτητες, οριζόντιες κατ' έκταση(κάθετες) ιδιοκτησίες, και δήλωσε ότι : Α) Αποτελεί χωριστή και ανεξάρτητη ιδιοκτησία με συμμετοχή επί ολοκλήρου του παραπάνω οικοπέδου κατά 419,84/1000 εξ αδιαιρέτου η κατοικία, που θα κτισθεί στο τμήμα του οικοπέδου αυτού, του εμφανιζόμενου και περιβαλλόμενου με τα κεφαλαία γράμματα Γ Δ Ε Ζ Γ Α στο άνω σχ/μα του Νικολάου Λογοθέτη και με τα ίδια στοιχεία στον ενσωματωμένο στο διάγραμμα αυτό πίνακα ποσοστών. Το τμήμα αυτό έχει έκταση 612,51 τ.μ. και συνορεύεται κατά το ίδιο διάγραμμα ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ σε πλευρά Γ-Δ προσώπου μέτρων 21,00 με την οδό Αμαρυλλίδος, πλάτους μέτρων 8,00, ΔΥΤΙΚΑ σε πλευρά Ε-Ζ μήκους μέτρων 21,06 με ιδιοκτησία πρώην Ελένης Βλαχάκη και ήδη αγνώστων, ΒΟΡΕΙΑ σε πλευρά Ζ-Γ μήκους μέτρων 30,00 με την έτερη χωριστή ιδιοκτησία του όλου οικοπέδου και ΝΟΤΙΑ σε πλευρά Ε-Δ μήκους μέτρων 28,49 με ιδιοκτησία αγνώστων. Β) Αποτελεί χωριστή μια ανεξάρτητη ιδιοκτησία με συμμετοχή σε ολόκληρο το άνω οικόπεδο κατά 580,16/1000 εξ αδιαιρέτου η κατοικία, που θα κτισθεί στο τμήμα του οικοπέδου αυτού, του εμφανιζόμενου και περιβαλλόμενου με τα κεφαλαία γράμματα Α Β Γ Ζ Η Θ Α στο ίδιο, ως άνω, σχεδιάγραμμα του Μηχ. Νικολάου Λογοθέτη και με τα ίδια στοιχεία στον πίνακα ποσοστών, τον ενσωματωμένο σ' αυτό το σχ/μα. Το τμήμα αυτό του οικοπέδου έχει έκταση 846,46 τ.μ. και συνορεύεται κατά το αυτό διάγραμμα ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ σε πλευρά Β-Γ προσώπου μέτρων 24,19 με την οδό Αμαρυλλίδος, ΔΥΤΙΚΑ σε πλευρά Α-Θ μήκους μέτρων 21,01 και πλευρά Η-Ζ μήκους μέτρων 2,70 με ιδιοκτησία πρώην Ελένης Βλαχάκη και ήδη αγνώστου, ΒΟΡΕΙΑ σε πλευρά Α-Β μήκους μέτρων 35,62 με ιδιοκτησία αγνώστων και ΝΟΤΙΑ σε πλευρά Θ-Η μήκους

μέτρων 30,00 με την παραπάνω περιγραφόμενη και με την ίδια άνω πράξη συσταθείσα χωριστή ιδιοκτησία του όλου άνω οικοπέδου. Στην ως άνω υπ' αριθμ. 4537/1988 πράξη σύστασης χωριστών και ανεξάρτητων ιδιοκτησιών της Συμβολαιογράφου Μαρίας Γιαννακοπούλου- Δημητράκη, περιλαμβανόταν ο όρος υπ' αριθ. 9 αυτής (6^ο φύλλο, σειρά 3^η από το τέλος), σύμφωνα με τον οποίο «σε περίπτωση προσαρτήσεως από γειτονικές ιδιοκτησίες τμημάτων αυτών ή και ολοκλήρων, τα προσαρτώμενα θ' ανήκουν κατ' αποκλειστική χρήση και εκμετάλλευση στο όμορο με αυτά τμήμα σαν κάθετη ιδιοκτησία και θα είναι απόλυτα και εξ ολοκλήρου εκμεταλλεύσιμα από τον εκάστοτε ιδιοκτήτη, εφόσον βέβαια ο ιδιοκτήτης αυτός, ως κάθετης ιδιοκτησίας, θα αγοράσει και θα καταβάλει εξ ολοκλήρου το τίμημα των προσαρτωμένων» στον δικαιούχο της, κύριο του προσκυρωτέου, της προσκύρωσης συνιστώσας ειδική μορφή αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. Ακολούθως, οι ήδη εναγόμενοι και συζ., με το υπ' αριθ. /1990 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Πειραιά Μαρίας Ιωαννίδου-Βλαχάκη, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Δήμου Αμαρουσίου, στους αντίστοιχους τόμο και αύξοντα αριθμό, αγόρασαν από τον άνω αρχικό ιδιοκτήτη Νικόλαο Κοσμά Περάκη κατά το 1/2 εξ αδιαιρέτου ο καθένας τους την μία (1) εκ των δύο άνω καθέτων ιδιοκτησιών εκ του όλου οικοπέδου, ήτοι αυτή των 612,50 τ.μ. και ποσοστό συνιδιοκτησίας στο όλο οικόπεδο 419,84/1000 εξ αδιαιρέτου, όπως η εν λόγω αγορασθείσα κάθετη ιδιοκτησία περιγράφεται λεπτομερώς παραπάνω υπό 1. της παρούσας αγωγής μου και αφού έλαβαν την υπ' αριθ. /1992 άδεια από το Πολεοδομικό Γραφείο Αγίας Παρασκευής, ανήγειραν επί της κάθετης ιδιοκτησίας τους δώροφη οικοδομή. Επιπλέον, με τις υπ' αριθ. 2971/1997 και 2972/1997 πράξεις σύστασης οριζοντίων ιδιοκτησιών της Συμβολαιογράφου Αθηνών Δέσποινας Πατεράκη-Πρωτόπαπα συνέστησαν επί της άνω οικοδομής τους αυτοτελείς και ανεξάρτητες οριζόντιες ιδιοκτησίες, και με τις υπ' αριθ. 2972/1997 και 2973/1997 γονικές παροχές προς τα δύο παιδιά τους και μεταβίβασαν σε αυτά κατά το δικαίωμα της ψιλής κυριότητας από τις πιο πάνω οριζόντιες ιδιοκτησίες της όλης οικοδομής τους, παρακρατήσαντες δι' εαυτούς το δικαίωμα επικαρπίας. Και τα τρία αυτά συμβόλαια έχουν, επίσης, μεταγραφεί στα

της πράξης προσκύρωσης ισχυριζόμενη ότι δεν τυγχάνει κυρία της προσκυρωτέας έκτασης. Σε κάθε περίπτωση, επί των εν λόγω αιτήσεων εξεδόθη η υπ' αριθ. 158/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Απαλλοτριώσεις), με την οποία καθορίστηκε η προσωρινή τιμή μονάδος αποζημίωσης της προσκυρωτέας έκτασης των 285,50 τ.μ. στο ποσό των 830,00 ευρώ ανά τ.μ., καταβληθείσα στο φερόμενο ως δικαιούχο. Πράγματι, οι ήδη εναγόμενοι, με την η από 15-06-2009 εξώδικη δήλωση πρόσκληση- διαμαρτυρία προς τις και αποδέχθηκαν τα όσα έκρινε η με αριθμ. 158/2008 απόφαση του ΜΠρΑθ [τιμή μονάδος 830,00 ευρώ ανά τ.μ. για το προσκυρωτέο άνω τμήμα των 285,50 τ.μ., αναλογία τους στην καταβολή στον Δήμο της κατά τα 419,84/1000 της εξ αδιαιρέτου αναλογίας της κάθετης ιδιοκτησίας τους στο όλο οικόπεδο των 1.458,97 τ.μ., και εξέφρασαν την επιθυμία τους ως προς την εκτέλεση της εν λόγω δικαστικής απόφασης 158/08 και όλων των πράξεων, που απαιτούνται, προβλέπονται και εκκρεμούν, με την αντίστοιχη καταβολή όλων των χρηματικών ποσών, που αντιστοιχούν στη δική τους πλευρά. Σημειωτέον ότι οι αξιολογικές κρίσεις που ο ενάγων εκφράζει περί της ορθότητας της δικαστικής και εξώδικης αντιμετώπισης της υπόθεσης των εναγομένων από τους ίδιους, μέχρι το χρόνο αυτό, ουδόλως αφορούν την επίδικη υπόθεση, πολλώ δε μάλλον δοθέντος ότι ο ίδιος δεν είχε ορισθεί ακόμη ως πληρεξούσιος δικηγόρος ούτε των εναγομένων ούτε έτερου εμπλεκόμενου μέρους. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι το μήνα Μάρτιο του έτους 2010 η ανώνυμη τεχνική και εμπορική εταιρεία ΑΤΕΕ, της οποίας ο ενάγων ήταν νομικός σύμβουλος, αγόρασε την κάθετη ιδιοκτησία των και , δυνάμει του υπ' αριθμ. 5696/17-3-2010 εγγράφου αγοραπωλησίας της Συμβολαιογράφου Αθηνών Μυρσίνης Χουζούρη- Παπαντωνίου. Το έτος 2012 πλέον ο τότε Δήμος και νυν Δήμος θεωρώντας εσφαλμένως εαυτόν κύριο του προσκυρωτέου οικοπεδικού τμήματος, προέβη στην έκδοση ατομικών ειδοποιήσεων και αντίστοιχων χρηματικών καταλόγων για την αναγκαστική είσπραξη του ποσού της αποζημίωσης για την υπό συζήτηση προσκύρωση, στρέφοντας αυτές τόσο σε βάρος της κατασκευαστικής εταιρείας ΑΤΕΕ όσο και κατά των ήδη εναγομένων. Σε εκτέλεση αυτών, ο νυν Δήμος εισέπραξε, χωρίς να έχει προς τούτο δικαίωμα, ποσό ύψους 31.605,19 ευρώ για τον πρώτο εναγόμενο και ποσό ύψους 31.605, 19 ευρώ για τη δεύτερη εναγομένη, τα οποία αφαιρέθηκαν από τον κοινό λογαριασμό τους στην Τράπεζα Alpha bank, αφετέρου ποσό ύψους

72

..... φύλλο της υπ' αριθμ. 343 /2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

(Διαδικασία διαφορών από αμοιβές)

2.458,53 ευρώ, το οποίο αφαιρέθηκε από ατομικό λογαριασμό της στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ήτοι συνολικά και από τους δύο εναγόμενους το συνολικό ποσό των 65.668,91 ευρώ. Σημειωτέον ότι οι νυν εναγόμενοι, ως εμπλεκόμενοι στην υπόθεση προσκύρωσης του περιγραφόμενου οικοπεδικού τμήματος εξ υπαρχής, είχαν διορίσει ως πληρεξούσιο δικηγόρο τους το Γ. Τσελέντη, ο οποίος προέβη σε πλείστες ενέργειες για λογαριασμό τους. Περαιτέρω, περί τα μέσα του έτους 2014, ο ενάγων ανέλαβε την εκπροσώπηση και της εταιρείας ΑΕ, η οποία προέβαλε δικαίωμα κυριότητας επί της προσκυρωτέας έκτασης. Ακολούθως, το έτος 2015, οι δύο εναγόμενοι ΑΤΕΕ και ΑΒΕΤΕ ανέθεσαν στον ενάγοντα να ασκήσει, ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, Ανακοπή και Αίτηση Αναστολής κατά των από 01-04-2015 ατομικών ειδοποιήσεων του Δήμου προς αυτούς και των σε αυτές επιπρόσθετων χρηματικών καταλόγων, πλέον εκείνων, για τους οποίους τους είχαν ήδη αφαιρέσει από τους άνω τραπεζικούς τους λογαριασμούς με αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας των οικείων Τραπεζών το άνω ποσό των 66.000 ευρώ περίπου, όπως και έκανε, λαμβάνοντας προς τούτο αμοιβή αυτοτελώς. Ωστόσο οι σχετικές αιτήσεις αναστολής απορρίφθηκαν. Όμοιες αιτήσεις αναστολής είχε ασκήσει ο ενάγων και για λογαριασμό της αρχικής εντολέως του ΑΤΕΕ, οι οποίες εξίσου απορρίφθηκαν από τα Διοικητικά Δικαστήρια. Περαιτέρω, ο ενάγων στην υπό κρίση αγωγή του ιστορεί ότι στο σημείο αυτό συνειδητοποίησε ότι ο μόνος τρόπος να τελειώσει η υπόθεση σχετικά σύντομα και για τους άλλους εντολείς του, αφού αυτοί ήταν οι εντολείς του, πριν του αναθέσουν και οι με την παρούσα εναγόμενοι την υπόθεσή τους (ΑΤΕΕ, ΑΒΕΤΕ), αλλά και γι' αυτούς τους ίδιους, για να πάρουν και τούτοι φυσικά τα χρήματά τους πίσω, ήταν να αναγκάσει το Δήμο να εμφανιστεί στο Δικαστήριο, όχι κατά την τακτική διαδικασία, που είναι χρονοβόρα, αλλά κατά την ειδική διαδικασία των απαλλοτριώσεων, προκειμένου να εμφανιστεί ο τελευταίος στο δικαστήριο σε σχετική δίκη αναγνώρισης δικαιούχου της αληθούς κυρίας ΑΒΕΤΕ κατά της ΑΤΕΕ, που ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει όλη την αποζημίωση, και να λάβει θέση, και με την πρόσθετη παρέμβαση των δύο νυν εναγομένων, που θα τους καθιστούσε διαδίκους έχοντες έννομο συμφέρον ως προς την έκβασή της, για να κριθεί δηλαδή

από το Δικαστήριο, ποιος είναι ο αληθής δικαιούχος της προσκυρωτικής αποζημίωσης, σαν αληθής κύριος της προσκυρούμενης έκτασης, και κρινομένου ότι αυτός δεν είναι ο Δήμος Κηφισιάς, να υποχρεωθεί αυτός να τους επιστρέψει τα χρήματα, που αδίκως τους αφήρεσε, ως ανωτέρω, από τους λογαριασμούς τους. Τούτο δε εξέθεσε στους εναγόμενους, στην οικία τους, το έτος 2015. Ενόψει τούτων, ο ενάγων ισχυρίζεται ότι στη διαμειφθείσα συνάντηση, παρουσία και ενός έτερου προσώπου που δεν κατονομάζει, ο ενάγων ισχυρίζεται ότι πάνω σε αυτήν την πραγματική και νομική βάση, αμφότεροι οι ήδη εναγόμενοι του δήλωσαν ρητά ότι, εάν και αφ' ης στιγμής κατάφερε να επιτύχει, με αυτό τον τρόπο, την επιστροφή των χρημάτων τους από το Δήμο Κηφισιάς, ήτοι το άνω ποσό των 65.668,91 ευρώ, θα λάμβανε από αυτούς, ως αμοιβή, το ποσό των 5.000 ευρώ. Οι δικαστικές ενέργειες αυτές πράγματι έλαβαν χώρα και διενεργήθηκαν από τον ενάγοντα. Πλην όμως, η επικαλούμενη προπεριγραφείσα συμφωνία, η οποία αποτελεί εργολαβικό δίκης κατ' άρθρο 60 παρ. 1 Ν. 4194/2013, ουδόλως αποδεικνύεται αφού αφενός δεν αποτυπώθηκε εγγράφως, αφετέρου δεν προκύπτει από κανένα άλλο από τα προσκομισθέντα μετ' επικλήσεως από τον ενάγοντα αποδεικτικά μέσα. Τουναντίον, από την ένορκη βεβαίωση του ~~αποδεδειγμένου~~ γαμπρού των εναγομένων, ο οποίος ήταν παρών στην ως άνω συνάντηση, ήτοι αυτόπτης μάρτυρας, προέκυψε ότι οι ίδιοι δεσμεύθηκαν να του καταβάλουν αποκλειστικά και μόνο το ποσό των 350 ευρώ, με το οποίο θα καλύπτονταν τα έξοδα για την κατάθεση και υποστήριξη της πρόσθετης παρέμβασης. Παρεκτός τούτου, όπως επίσης βεβαιώνει ο ανωτέρω, όταν ο ενάγων δικηγόρος τους είπε ότι μετά από τυχόν θετική έκβαση της υπόθεσης και επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων χρημάτων τους από το Δήμο

θα ήταν δίκαιο να του καταβάλουν επιπλέον το ποσό των 5.000 ευρώ ως επιβράβευση, οι εναγόμενοι αρνήθηκαν κατηγορηματικά. Μετά ταύτα, εφόσον ο ενάγων φέρει το βάρος να αποδείξει τους ουσιώδεις και αμφισβητούμενους αγωγικούς ισχυρισμούς (άρθρο 338 παρ. 1 ΚΠολΔ) και επομένως φέρει τον κίνδυνο της αμφισβολίας που δημιουργείται στο Δικαστήριο, αν δεν ανταποκριθεί, όπως στην προκειμένη περίπτωση, στο βάρος αυτό, πρέπει η ένδικη αγωγή, να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της. Τα δικαστικά έξοδα, τέλος, της εναγομένης, κατόπιν σχετικού αιτήματος που υπέβαλε με τις προτάσεις του, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του

82
..... φύλλο της υπ' αριθμ. 343 /2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.
(Διαδικασία διαφορών από αμοιβές)

ενάγοντος, λόγω της ήττας αυτού (άρθρα 106, 176, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ).-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.-

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.-

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του ενάγοντος τη δικαστική δαπάνη των εναγομένων, την οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων είκοσι (220,00) ευρώ.-

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Μαρούσι, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις ... 25 Νοεμβρίου του έτους 2019.-

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

